

šemu obče spoštovanemu gospodu župniku v lažnjivem „Štajercu“, vprašamo mi farani, kdo so tisti „večina župljanov“? Taista „večina župljanov“ si le ti ena oseba, katero dobro vsi poznamo. Mi pa imamo obče spoštovanega in ljubezničega gospoda župnika, in želimo, da bi še mnogo let pri nas ostali, mi ga iz celega sreca ljubimo ter mu čast skazujemo. Zdaj sprevidimo, kako da ptujsko motovilo po nedolžnem duhovniku napada in lažljivo o njih govor. O motovilo, keda se boš spamevalo — Vsi pošteni farani šentmartinske župnije. Ignac Taler, župan Jožef Šantl, Tomaz Pehani, Mihail Černko.

V zgornjem dopisu „Gospodarja“ vidi se, kako „velikansko število se jih je oglasilo, da so zagovarjali našega župnika Ti vprašajo kdo je tista „večina župljanov“ in trdijo da je le ena oseba, katero dobro poznajo. Zakaj pa je potem ne imenujete? A kako boste presenečeni, ko boste namesto ene osebe, videli podpisanih toliko župljanov, in sicer nikakih prešestnikov, tatoč ubijalcev, vti kličemo: „Reši nas o gospod našega župnika!“

Jožef Rojko, Franc Rojko, Franc Kajbič, Janez Koser, Franc Paulinc, Anton Loechnig, Jožef Rep, Karl Grušonig, Franc Novak, Anton Rajšp, Franc Jug, Franc Krajnc, Janez Wogrin, Janez Baumann, Franc Frahs, Martin Klampfer, Jožef Berlinger, Janez Slanitsch. (Opomba uredništva: Kaj porečež župnik k temu, kaj „Gospodar“? Kaj „Naš Dom“? Bralcji, Štajercu kaj porečete vi?)

Spodnještajerske novice.

Griže pri Celju. Matevž Turnšek v Grižah pri Celju je nam naznani, da je našel sredstvo, kako se uspešno pokončava trtna uš in kiseljak. Kdor se za to zanima, naj piše Turnšek-u.

Samomor. V Konjicah obesil se je v registraturi okrajnega sodišča 61 letni pisar Anton Marguč rekte Sattler. Vzrok samomora so baje domaći prepri.

Smrten padec na ledu. Na Dreti, potoku v Gornjemgradu, so drzali otroci, 13 letna Liza Mehtik na ledu. Ko je domov prišla postalo ji je slabo, zacheela je bljuvati in čez nekaj časa je umrla. Pri padcu so se ji pretresli možgani. Stariši povejte mladimi, naj bo opreza.

V Cirkovcah pri Pragarskem ni hotel župnik Frančišek Černevšek podeliti krsta nezakonskem otroku dne 29. grudna 1905 radi tega, ker ni hotela povedati župniku Černevšku imena nezankonskega očeta. Kaj neki napravi škofijstvo, ko prinese mati sama otroka v Maribor h krstu? Zakačaj ne vpraša župnik Černevšek tiste matere za ime očeta, ki je porodila v farovžu? To je lepo priporočilo za Videm pri Krškem, kamor Černevšek name-rava, da pojde za dekanata ako se boljši ne oglaši.

Sv. Anton v slov. gor. Veseli nas, da se napredni veteranci v Sv. Antonu ne zmenju za napade klerikalnih cunj, mirno pustijo pse lajati. Ljubljansko je spoznalo, kdo mu je prijatelj in kdo je za njegov napredek, in sprevidelo je, kdo je takozvani „pri-

jatelj in osrečevalec“ in kdo je le za poumnevanje ljudstva. Kapljanu pa zaklicemo, brigaj se za cerkev, tam je tvoj delokrog, nadučitelju pa, brigaj se bolje za šolo, nego za politiko. Ne dajte se napredni fantje in napredna dekleta nadalje za nos voditi, povejte vsem, ki vam pridigujejo „Svoji k svojim“ naj se le ti držijo tega gesla in naj ostanejo župniki v svoji cerkvi in v farvožu, dohtarji v svojih pisarnah. Kmet naj se oklena kmeta, obrtnik obrtnika. Bodite pozdravljeni neustrašeni Antončani!

Morilka svojega otroka. Neka Italijanka je v Št. Urbetu na Štajerskem umorila svojega otroka in ga skrilu v seno. Ko ga je hotela iz sena odnesti, opazili so jo ljudje in oddali orožnikom. Italijanka je razbila svojemu otroku glavo.

Otroka umorila. V Belem pri Smarju pri Jelšah je umorila kočarjeva hči Marija Paj svojega novorojenega otroka. Zaprli so njo in njeno mater.

Farške limanice. Zadnja številka „Gospodarja“ vabi posebno iste kmete, ki se zbirajo krog „Štajerca“ naj se zjednijo z klerikalci in ustanovijo kmečko zadrugo. Klerikalna cunja pač ve, da so ti boljši elementi prijatelji „Štajerca“, samo z klerikalnimi smeti se nič ne da nstanoviti. Mislimo, da tudi noben naprednjak ne bo šel na te farške limanice, ki imajo čisto drugač namen, nego to kvasi „Gospodar.“

Sv. Janž na dravskem polju. Junaškim fantom, ki so mesca junija iz smrtne nevarnosti rešili 9 oseb, izplačala se je te dni resilna talija v znesku 274 K.

Domovina razposilja na občinske zastope tiskane formularje, katere naj občinski odbor izpolni, ter pošlje na uredništvo „Domovine“ v Celju. Na oklicu podpisani urednik „Domovine“ želi, da se izreče občinski zastop za občino, jednak in tajno volilno pravico. Vendar se vselej ta želja „Domovini“ ne izpolni. Dobili smo od enega občinskega zastopa formular z sledočno besedilom opazko: „Naznanjam, da smete to nazaj poslati „Domovini“ v Celju. Mi znamo slovenski, a radi bi znali tudi pravilno nemški. Okrajni odbor ptujski nam v tem radovoljno ustreže in pomaga v vseh zadevah, kjer si sami ne znamo pomagati.“

Občinski odbor St. v ptujskem okraju.

J. K. . . . l. r.

J. C. . . . l. r.

Kaj porečež „Domovina“? Ni to z drugimi besedami rečemo, ni vtipkaj v vsako stvar nosa, pusti občinske zastope na miru. In kakor omenjeni občinski zastop tako naj vti stor. S tem oklicom v peč! Od „Domovine“ zaželjena volilna pravica ne bo vam v korist. Dalje o volilni pravici še spregovorimo v prihodnji številki.

Poročilo ptujskega sejma. Na ptujski živinskem sejem dne 3. t. m. prigralo se je 140 konjev, 970 glav goveje živine in 580 svinj. Cene bile so oziroma na dobro blago nizke. Prodaja dobra.

Surovež Gaiser, ki je v Hajdini pri Ptiju krav krčmarice Osenjak prizadjal z nožem 23 globokih ran, obsojen je bil od okrožnega sodišča na 8 me-

c6

S 2038-6.9.49

Naročnina za celo leto
2 K.

Posamezna številka vvelja
6 vin.

Naročnina se tudi na
pol leta plačuje in se
mora poslati vnaprej.

Cena oznanil je za eno
stran 64 K., $\frac{1}{2}$ strani
32 K., $\frac{1}{4}$ strani 16 K.,
 $\frac{1}{8}$ strani 8 K., $\frac{1}{16}$ strani
4 K.

Za oznanila (inserate)
uredništvo in upravljanje

štvo ni odgovorno.

Uredništvo in upravljanje
ništvo je v Ptaju v
gledališkem posloju
štvet. 3.

Štajerc izhaja vsak drugi
petek, datiran z dnevom
naslednje nedelje.

Dopisi dobrodošli in se
sprejemajo zastonji.

Rokopisi se ne vračajo
in se morajo najdalje do
pondeljka pred izdajo
dotične številke vposlati.

"N, srečen stan!"

VII. letnik

okrogu krajnega šolskega sveta.

Injem članku smo razložili, da se v
ki svet izbirajo člani 1. kot zastopniki
nadučitelj, 2. kot zastopniki verske
pnik in 3. kot zastopniki politične
adar so člani šolskega sveta izvoljeni,
tjni glavar sejo, da se izvoli novi načni
seji predseduje najstarejši član, ali
ačelnik krajnega šolskega sveta. Voli
ki, ktor dobi nadpolovično večino glasov
pravilno in postavno izvoljen. In
jeni prevzame takoj vodstvo v krajnem
vetu.

je lahkr. šol. sveta. Krajni šol. se shaja k svojim rednim sejam naj
o četrletje. Ako pa potreba in nuj
sme načelnik sklicati sejo, kadar hoče;
zora konečno sklicati sejo tudi takrat,
kot dva člana kr. šol. sveta. In
ajni šol. svet pri seji sklene, je že
a všolane občine.

sol. svet veljavno sklepa: 1. ako se po
člani, 2. ako je načelnik navzoč in
vsaj polovica vseh članov pričnoča.

se hoče pritožiti proti kakemu sklepu
sveta, mora to storiti pri kr. šolskem
sicer tekem v 14 dni po seji. V tem
lep nima obveznosti ali veljave, dokler
em mestu ali v novi seji o tej zadevi
kaj novega.

se pa včasi, da se mora v kaki seji
veta razpravljati o kaki zadevi, ki se
a pričnočega člana, recimo nadučitelja.

Darovi.

Sodnik je sedel na svojem tronu ter je po
sebe vse velikača sveta, ki so kedaj ljudstvo
ad njim vladali.

Stvarnik je pravil Mozesu: „Kaj si dal svo
vu?“

: „10 božjih zapovedi“.
aj je ljudstvo napravilo iz njih?“

je vprašal cesarja Karola Velikega: „Kaj
svojemu ljudstvu?“

aj je ljudstvo napravilo iz altarja?“
ado, na kateri je po nedolžnem zaigalo do
rnice in svobodomisleče duhovnike!“
se je obrnil k cesarju Napoleonu: No, in kaj
ojemu ljudstvu?“

„Kaj je iz nje ljudstvo naredilo?“
„Sramoto!“

In tako je vprašal še tega ali onega, ali vsak se
je pritoževal, da je ljudstvo njegov dar obrnilo v hu
dobijo.

Naposled je vprašal večni Oče Kristusa: „Moj ljubi
sin, kaj si ti dal ljudstvu?“

„Mir!“

„In kaj so iz tistega naredili?“

Kristus je obmolknil. S prebodenimi rokami si je
zakril svoj sveti obraz ter se je milo razjokal.

cev teže ječe z postom vsakih 14 dni. Krava ni
oginila a po izpovedbi ptujskega živinozdravnika g.
Turzidim je sedaj 130 K manj vredna, nego je bila
rej.

Celjskim naročnikom. Vaši želji bodo ustregli
prihodnjo številko. Da se cel list predragiči, na
reba mnogo dela, ker se morajo vsi inzerati, na
ovo stavit. Toraj z tretjo številko hoste že zadovoljni.
Vlala za vaš nasvet. Bodemo poskusili.

Mnogo naših naročnikov vposlalo nam je naroč
ino. Hvala njim, da so se ob novem letu zmislili
a „Štajerca.“ Veseli nas, da nas naši naročniki in
omisleniki tudi v tem oziru pridno podpirajo. Kateri
e nam pa naročnino dolgujejo, prosimo, da to po
avnjajo še tekom tega mesca. Vsi za enega, eden za
se. Delujte pridno z nami in dosegli bodo, kar
si želimo. Bodite pozdravljeni!

Proti novemu šolskemu nadzorniku za mariborski
kraj že hujskajo klerikalne cunje. Naprednjake opa
jarjam, da je gospod Brezne zelo miroljuben in iz
vrsten učitelj, ker pa noče klerikalcem in nazadnjakom
vrog trobiti, zato mu niso všeč.

Ljutomerška okolica. Zvedeli smo, da trosijo
nekteri učitelji, katerim je politika več nego šolo, kle
rikalske časnice, posebno „Domovino“, (ki prinaša
nesramne napade na ljutomerške gospode,) med
jedstvo. Mi opozarjam te učitelje, da je to po pot
stavi prepovedano in naši somišljeniki naj take huj
skache le naznanijo deželnemu šolskemu svetu ali
okrajnemu glavarstvu. Ni res, da ne bi bilo mogoče
tem hujskacem ohladiti vroče krvi.

Urednik „Gospodarja“ se prav skesan trka na
prsa in prosi g. Fr. Jonke, Ed. Hafenrichter in Hu
diček-a v zadaji številki „Gospodarja“ za odpuščanje,
ker jih je razčilil. Kaj porečete bralci?

Delniška pivovarna Žalec, Laški trg prišla bo
na skoraj na kant. Vse kričanje in hvalisanje prva
kih dohtarjev nič ni pomagalo. Vsak gostilničar se
brani te pive, ki ne more kar se tiče kakovosti, tek
movati z drugimi. Od akcijskega kapitala v znesku
6000.000 K odpisalo se bode tedaj tudi 300.000 K
kot zguba. Kajko ljudi zgubi pri tem denar! Po
sebno mnogo zgube ima pri tem celjska posojilnica,
kije vsled tega v veliki zadregi. Iz Žalca se nam tudi poro
ča, da je to pivovarna mnogodelavcev iz službe pustila. Ti
siromaki so sedaj v zimskem času brez zasluga. Delavcem,
ki so jih obdržali, znižalo se je plačilo in celo podjetje
hočejo prvački bistroumci zmanjšati. Tedaj nič z
napredkom, nazaj, vedno nazaj in nazadnje bo vse —
zaspal. Pač pri prvaki je mnogokrat „mnogo krika
za nič.“ To so sadovi, ki jih nese geslo kričačev
„Svoji k svojim.“

Varujte se ciganov. Da cigani le od goljufije
tatvine i. t. d. živijo, je dovolj znano, a vendar jih
je dovolj, ki se dajo od ciganov opehariti in na led
speljati. Taka neprevidnost napram ciganom stala je
tudi nekega posestnika 400 bliščeh kron. K po
sestniku Mulec v Lazah pri Sv. Marijeti na Pesnici
so prišli na Novega leta dan širje cigani s konjem,
da bi ga zamenjali z njegovim. Ker so brez prene
-

hanja s cigansko nadležnostjo vanj dražneli, se je dal
lahkovorni mož preslepiti, da je menjal svojega konja
s ciganovim in še 40 K obljal pridati, če bo ci
ganski konj brez napake. Cigane so njegovega konja
odvedli, a po 40 K jih čez določeni čas ni bilo. Ko
je dal Mulec konja preiskati, je živinozdravnik našel,
da je na vseh štirih nogah bolan, in da ne bo
več zdrav. Mulec ima škode 400 K. — Mislimo,
da bo to našim kmetom v svarilo in da je bolje če
ciganom pot in vrata pokažemo, kakor kupujemo.

Cven pri Ljutomeru. 6. t. m. bilo je v Cvenu
pri Ljutomeru kmečko zborovanje, ki je imelo namen,
kmete našuntati, da bojkotirajo nemške in napredne
trgovine in obrti v Ljutomeru. Pri zborovanju govorili
so dr. Grossmann, dr. Chloupek in drugi. Po
sebno zanimiv bil je govor ekonoma Reich-a, ki je
uslužbenec nemškega pl. Neubauer. Nemški kruh mu
diši, a proti Nemcem deluje, res zelo lepo! — Tedaj
kmetje ljutomerške okolice naj se ogibljejo naprednih
in nemških trgovin. Če imaš kmet kaj za prodati,
nesel boš odsihmal v pisarno Grossmanna ali k
Chloupeku. Kdo kopuje pri nas pridelke? Nemci. In
kam prodaja gospodarska zveza? V nemške kraje. V
gospodarskem oziru so Slovenci in Nemci eden od
družega odvisni, proti temu ne pomaga vse hujskarija.
Slovenci ne morejo biti sami za se. In hujskaci,
ti pri teh neumnostih in bedrijah nimajo škode,
tebi in le tebi kmet to škoduje, k tebi ne bo več
nemškega kupca in prodajal boš, kako bodo prvaki
hoteli, ti ne boš delal cene, oni ti bode rekli to
dobiš in dati boš moral, ker drugega kupca ne bo
in denar potrebuješ v večih krajih že kmetje tožijo,
da je že tako daleč prišlo, preklinajo vse hujskarijo
prvakov, ki pri vsem gledajo le na svoj žep. Recite
hujskacem, mi hočemo mir in spodite jih če vam
pridejo z evangelijem „Svoji k svojim.“

Braslovče. Konsum umrl. Konsum v Braslovčah
prišel je na boben in je v likvidaciji. Kakor na
Kranjskem so tudi na Spodnjem Štajerskem prvački
voditelji in farji ustanovili konsume, ki so pa zapo
redoma — žalostno poginili. Tako v Vitanju, Šo
štanju, Mahrenbergu, Laškem trgu, Srediču, Les
kovcu i. t. d. Ljudstvo je mislilo, da bo Bog ve,
kot dobiček imelo, mnogo dalo jih je zadnje kraj
carje — a farji so se v pest smeiali. Mislili so si,
če pridemo na boben, mi nimamo škode, ker nič
nismo vplačali. Tako sleparilo se je ljudstvo in kdo
ga je na led speljal — farji in prvački voditelji.
Ubogo slovensko ljudstvo, kaj delajo s teboj!

Lubec pri Celju. Prešnji mesec zadel je znan
surovež 15 letni fant Zelcer s kamnom tako močno
6 letnega šolarja Anton-a Kozel v glavo, da so se mu
pretresli možgani. Na dan nedolžnih otročičev je
umrl.

Ptuj. Za nadžupana izvoljen je bil g. Steudte.
„Slovenec“ kranjska farška cunja, toži, da se
naš list tako močno razširja. Z novim letom dobil je
spet mnogo novih naročnikov. Dobil jih je, kajti
resnica in pravica se povsod razširja, a laž ima
kratke noge in — kratko življenje.

saznena, da je danes očeveumo po ocetovsko z njo za
dovolenj, tako dekle, rečem ti, bode pridna in zvesta
ženka. Srečen je oče, ki ima tako hčerkko in srečen je
taki fant, ki jo za ženo dobri.

Ne jemlji si za ženo take, ki je neumno pobožna
ter zapisana v vsaki mogoci bratovščini. Pobožnost sicer
pristoja posebno nežnemu lepemu ženskemu spolu, ali
taka v resnici nikdar ni prav pobožna, ona to dela le
na videz, le zato, da jo ljudje hvalijo; sam sebi pa bi
si žnjo nakopal križ, ki bi ti bil neznosen. Kake nepo
božne ženke pa se tudi varuj.

Naposled, in to ti naj je glavno vodilo, ne jemlji
za ženko dekleta, ki ne bere rada „Štajerca“. S tako bi
dobil le neomikanu hinavko, ki nima nobenega smisla
za pravo, napredno in srečno življenje.

Umrl je v Ptiju g. odvetnik dr. Josip Čuček. Umrl bil je miren in spoštovan mož. Lahka mu zemljica bodi.

Ljutomer. 5. t. m. imel je občinski odbor ljutomerški svojo sejo. V tej seji govorilo se je spet o prošnji radi hiralnice (Sichenhaus), zadeva, katera je vzrok, da se je blatilo po klerikalnih in prvaških cunjah tolikovlih naprednih možjev. Mesec oktobra 1904 poslal je župan g. Thurn prošnjo radi hiralnice deželnemu zboru, brez da bi bil preje sklical sejo, ker je bila zadeva zelo nujna. Mesec septembra 1905 poslala je nemška stranka v Ljutomeru, neodvisno od prešnje prošnje, pismo tičočo se hiralnico nemškim poslancem. To pismo prišlo pa je na nek še neznan način v neprave roke in v velikim krikom priobčila je to pismo „Domovina.“ Sedaj so 4 klerikalni občinski odborniki, z dr. Grohsmanom na čelu začeli rogoviliti, rekli, da ni prav da se je to pismo odpolali in zahtevali, naj župan skliče sejo. On je storil ter vse napade ovrgel. Dr. Grohsmann prebral je rezolucijo, v kateri je bilo spet mnogo obdolžitev proti županu. 5. t. m. bila je spet seja v kateri se je radi te rezolucije govorilo. Župan je med drugim tudi obsojal nesramno pisarijo podlega dopisuna, ki je vesloštevane ljutomerške gospode blatil v klerikalnih listih. Komaj je to slišal dr. Grohsmann, skočil je kvišku kakor da bi ga sršen pičl, ter začel zagovarjati dopisuna, kakor da bi bil sam isti (?!) ter rekel: „Mi si ne damo na glavo sr . . .“ Take nesramnosti še nikdar ni bilo slišati v Ljutomeru pri občinskih sejah. Vsi so to obsojali in ko je dr. Grohsmann odšel so celo njegovi pristaši pritrdrili, da je kaj tacega nečuvano. Tako je doživel dr. Grohsmann da so ga lastni pristaši zapustili. Ljutomerški naprednjaki pa si lahko mislijo, kdo je bil ta nesramen dopisun „Domovine“

Gornja Radgona. Okrajni zastop v Gornji Radgoni imel je 30. p. m. svoj celokupni zbor, Račun z dohodki K. 27.711 in izdatki K. 27.371 se se sprejeli in izrekla se je blagajniku (kasirju) g. Adolf-u Zorzinu zahvala. Na znanje vzel se je tudi proračun za leto 1906. Radgonski hranilnici, ki je podarila zastopu leta 1904 600 K in ravni toliko za leto 1905, se je zahvalilo. Za okrajne naklade dovolilo se je 25 percentov (K 18.967). Občinam okraja dovolila se je subvencija v znesku 600 K za vzdrževanje občinskih cest in pooblasti se odbor da da če treba, večjo svoto. Za streljanje proti toči dovolilo se je 4000 K, a odbor tudi to vsoto lahko primerno prekoraci 60 percentov od izdatkov za streljanje proti toči, imat plačati okraj, 40 percentov pa občine. Občina Isvanci je prosila ali sime naklade zvišati na 115 percentov. Za ta čas dovolile so seje 60 percentov.

Mnogoletni, zasluzeni načelniki odbora gospod Wračko hotel je zaradi bolezni načelstvo okrajnega zastopa odložiti. Več govornikov ga je prosilo, naj še ostane nadalje načelnik, vladni zastopnik, okrajni glavar, izrazil mu je popolno zaupanje okrajnega glavarstva Ljutomer. Se le ko je gospod nadučitelj Spende predlagal, naj se g. Wračko-tu doda pisar

bil je gospod Wračko zadovoljen da bo volitev načnika pri prihodnjem zborovanju. Vsi govorniki, ki se v tem oziru govorili, hvalili so gospoda Wračko-ta njegovo neumorno in uspešno delovanje za okraj njegov neomadežen značaj kakor tudi da ima g Wračko popolno zaupanje in čisljanje vseh naprednjakov

Tudi mi prosimo gospoda Wračko-ta naj še dalje deluje za okraj, naj bo še dalje neumoren kakor do sedaj, naj se ne briga za podlo obrekovanje in za napade nazadnjakov. Pregovor pravi, da niso naj slabše hruške, katere ose ljubijo. Okraj pa bo spredidel, kaj mu je bil g. Wračko, če bo odložil mestni načelnika. Sramota pa bi bila za Gornjeradgonsk okraj če bi prišel klerikalcem v roke, to bi pomenulo nazaj, namesto naprej, a vendar smo danes vs za napreddek. Bodite volilci ponosni, da imate napredni zastop, in z vsemi močmi obdržite ga tud v naprednih rokah. Kdo pomaga okraju več, župnik ali napredni kmet? Vsak ve!

Koroške vesti.

Nova postava. Cesar potrdil je novo deželno postavo o deželni nakladi na porabo piva. Ta postava vstopila je z novim letom v veljavo.

Škofiče. Pred mescem ukradenih je bilo Janezu Ramovšu 320 K. Pred kratkom še le se je posrečilo priti tatu na sled, katerega ima že sodnija.

Podklošter. Pred božičnimi prazniki je orožništvo prijelo večje število ciganov, ki so se potepali po naši okolici brez zasluga. Bili so menda prav veseli da so prišli črez praznike na gorko in so dobili vsaj pošteno hrano.

Otroka je umorila v St. Urbanu pri Trgu dekla Ivana Eako s tem, da mu je razbila črepino.

Zvon se je ubil. V Burmljah so na Božič navdušeni zvonilci s tako silo vlekli za vrv velikega zvona, da se je vrv utrgala, zvonoova krona se odtrgala in zvon sam padel na cerkveni obok. Druga nesreča se ni zgodila, zvon bo moral pa biti nov.

Jaz sem gospod v Djekšah in v Kneži. Sklicajoč se na § 19. tisk. zakona z dne 17. dec. 1862, drž zak. štev. 6 ex 1863 zahtevam z ozirom na dopis objavljen pod zaglavjem: „Jaz sem gospod v Djekšah in v Kneži“ v št. 26. z dne 24. dec. 1905 Vašega lista, da sprejmete v zakonitem roku na istem mestu in z istimi črkami nastopni stvarni popravek: 1. Ni res, da je meni pri gostiji po poroki nekega Francete Kozin iz Kneže posebno vino, pivo in žganje ugajalo; res je pa, ker sem bolan, da sem, pogreto pivo pil. 2. Ni res, da, ko sem se ga že črez farško mero nalezel, sem začel kmete zmirjati, ker mi nočeo zbirce ali birnje plačati; res pa je, da kmetje birnjo Velikovškemu kapitelnu (korarskemu zboru) plačati morajo. 3. Ni res, da sem kmetom očital, da meni dva kradejo: res je pa, da sem dvema kmetoma naravnost rekel, da sta brez mojega dovoljenja iz farovške gore lez vozila. 4. Ni res, da so meni kmetje rekli, naj „henjam“ z takim podlim sumni-

c6

S2038-6.9.49